

Sygn. akt VII Pz 81/16

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2016 roku

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Kozłowska-Czabańska

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2016 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa B. B.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o uznanie wypowiedzenia umowy za bezskuteczne lub odszkodowanie

na skutek zażalenia powoda

na zarządzenie Przewodniczącego VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z 22 września 2016 roku w przedmiocie wymiaru opłaty od zażalenia

postanawia

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 sierpnia 2016 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o sygn. akt VI P 215/15 w pkt 1 zawiesił postępowanie w sprawie na podstawie art. 174 § 1 pkt. 4 k.p.c., a w pkt 2 wezwał do udziału w sprawie zarządcę (...) S.A. z siedzibą w W. (k. 382 – 382v a.s.).

Powód B. B. w dniu 21 września 2016 roku złożył zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 26 sierpnia 2016 roku zaskarżając je w zakresie pkt 1 (k. 403 a.s.). Powód nie uiścił opłaty od zażalenia na postanowienie z dnia 26 sierpnia 2016 roku (okoliczność bezsporna).

Zarządzeniem z dnia 22 września 2016 roku Przewodniczący VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie określił na kwotę 936,00 złotych wysokość opłaty od zażalenia jaką powód powinien uiścić w związku z wniesieniem zażalenia na w/w postanowienie z dnia 26 sierpnia 2016 roku (k. 405 a.s.).

W uzasadnieniu zarządzenia Przewodniczącego VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 22 września 2016 roku Sąd Rejonowy wskazał, iż zgodnie z art.35 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w sprawach z zakresu prawa pracy pobiera się opłatę podstawową w kwocie 30 złotych wyłącznie od apelacji, zażalenia, skargi kasacyjnej i skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. W sprawach, w których wartość przedmiotu sporu przewyższa kwotę 50.000 zł, pobiera się od wszystkich podlegających opłacie pism procesowych opłatę stosunkową. W związku z powyższym Sąd ustalił opłatę od zażalenia na kwotę 936 zł. Sąd wyliczył w/w kwotę w ten sposób, że wartość przedmiotu sporu 93 540 zł pomnożył przez 5 % (na podstawie art. 13 ust.

1 w zw. z art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych) i na podstawie art. 19 ust. 3 pkt. 2 w/w ustawy podzielił przez 5 (k. 436 a.s.).

Zażaleniem z dnia 11 października 2016 roku powód B. B. zaskarżył zarządzenie z dnia 22 września 2016 roku wzywające go do uzupełnienia braków zażalenie poprzez uiszczenie opłaty 936,00 złotych, uzasadniając zażalenie tym, że zgodnie z art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych kwota opłaty od skargi powinna wynosić 30 zł. Zdaniem powoda naliczona przez Sąd kwota zawarta w zaskarżonym postanowieniu jest sprzeczna z zapisem ustawy a tym samym krzywdząca dla strony powodowej. (k. 422 a.s.).

Sąd Okręgowy zważył, iż zażalenie w przedmiocie wymiaru opłaty od zażalenia jest bezzasadne i podlega oddaleniu.

Sąd Rejonowy zarządzeniem z dnia 22 września 2016 roku prawidłowo określił wysokość opłaty, jaką powód powinien uiścić od zażalenia na postanowienie z dnia 26 sierpnia 2016 roku.

W tym zakresie trafnie zostały przytoczone przez Sąd Rejonowy przepisy ustawy z dnia 28 lipca 2008 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Zgodnie z art. 35 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych (Dz.U. z 2016 r. poz. 623 t.j., dalej: u.k.s.c.), w sprawach z zakresu prawa pracy pobiera się opłatę podstawową w kwocie 30 zł wyłącznie od apelacji, zażalenia, skargi kasacyjnej i skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Jednakże w sprawach, w których wartość przedmiotu sporu przewyższa kwotę 50.000 zł, pobiera się od wszystkich podlegających opłacie pism procesowych opłatę stosunkową.

W treści art. 35 u.k.s.c. unormowano zagadnienie opłat "w sprawach z zakresu prawa pracy". Chodzi zatem o sprawy, które są rozpoznawane według przepisów kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu odrębnym w sprawach z zakresu prawa pracy. Zgodnie z art. 476 § 1 k.p.c. przez sprawy z zakresu prawa pracy rozumie się sprawy: 1) o roszczenia ze stosunku pracy lub z nim związane; 2) o ustalenie istnienia stosunku pracy, jeżeli łączący strony stosunek prawny, wbrew zawartej między nimi umowie, ma cechy stosunku pracy; 3) o roszczenia z innych stosunków prawnych, do których z mocy odrębnych przepisów stosuje się przepisy prawa pracy; 4) o odszkodowania dochodzone od zakładu pracy na podstawie przepisów o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Treść zdania drugiego art. 35 ust. 1 u.k.s.c jest wyraźna i wynika z niej wprost, że rodzaj opłaty w sprawach z zakresu prawa pracy (podstawowa czy stosunkowa) zależy od wartości przedmiotu sporu przewyższającego kwotę 50.000 zł, a nie od wartości przedmiotu zaskarżenia. (vide: Postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z dnia 21 września 2006 roku, II PZ 34/06)

Pracownik wytaczający powództwo w sprawie o prawa majątkowe, w której wartość przedmiotu sporu przewyższa 50.000 zł, nie korzysta zatem z ustawowego zwolnienia przewidzianego w art. 96 ust. 1 pkt 4 u.k.s.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z 20 listopada 2006 roku, I PZ 20/06, LexPolonica nr 1659758, OSNP 2007, nr 21-22, poz. 322) Wynika to z założenia, że zazwyczaj w sprawach pracowniczych wartość przedmiotu sporu przekraczająca kwotę 50 000 zł pojawia się wtedy, gdy wynagrodzenie pracownika przekracza tzw. przeciętne wynagrodzenie za pracę.

Bezsprzecznie ustalona zgodnie z obowiązującymi przepisami opłata od zażalenia jest bardzo wysoka. Jednak ani przepisy prawa, ani orzecznictwo nie przewidują żadnych wyjątków od regulacji ujętej w ustawie z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Powód może jedynie skorzystać z instytucji zwolnienia od opłaty sądowej.

Sąd Okręgowy zatem podziela ustalenia faktyczne i wnioski prawne Sądu Rejonowego i przyjmuje je za własne. Z obowiązujących przepisów ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, a w szczególności z przywołanych przez Sąd Rejonowy przepisów, wynika wprost, iż w sprawach, w których wartość przedmiotu sporu przewyższa kwotę 50 000 zł, pobiera się od wszystkich podlegających opłacie pism procesowych opłatę stosunkową. Opłata stosunkowa wynosi 5% wartość przedmiotu sporu, natomiast zgodnie z

art.19 ust 3 pkt. 2 w/w ustawy, piątą część opłaty pobiera się od zażalenia. Stąd 5% z kwoty 93 540 zł zostało podzielone przez 5. Wyliczenie opłaty od zażalenia na postanowienie z dnia 26 sierpnia 2016 roku jest zatem właściwe i nie budzi wątpliwości.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy uznał, iż zaskarżone zarządzenie odpowiada prawu, a zażalenie powoda jako całkowicie bezzasadne podlega oddaleniu. Dlatego też Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. postanowił jak sentencji postanowienia.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)